

Des de la pluralitat

L'aniversari de qualsevol mitjà de comunicació és sempre una bona notícia. No només pels seus llocs de treball, que també, sinó perquè significa un altre titular, un altre editorial en l'oferta del quiosc. El desè aniversari d'EL MUNDO de CATALUNYA ha de ser celebrat justament per això mateix. Perquè des de la pluralitat, el lector català te un altre punt de vista per seguir construint una opinió pròpia, bàsica en els països democràtics.

EL MUNDO va arribar al mercat català en un moment de convulsió política. Molts eren els que deien que aquest tipus de periodisme mai funcionaria a Catalunya. L'expressió "aquest tipus de periodisme" sempre ha estat massa ambigua. Existeix periodisme dolent o bon periodisme. La seva tipificació sem-

Àlex Salmon

La competència a Catalunya és molt forta. I Catalunya mai ha estat procliu als mal anomenats diaris de Madrid. I aquí faig un incís. Qualificar *El Mundo de Catalunya* només com un diari de Madrid és un error.

pre hauria d'anar precedida d'un d'aquests dos matisos. La valentia sempre ha estat amb el bon periodisme i això és sempre el que ha procurat fer aquest diari, fins i tot en moments en què podia ser políticament incorrecte publicar segons quines informacions. La frase amb la qual va arribar EL MUNDO de CATALUNYA a moltes llars catalanes la tardor del 95 era "No renunciis a saber". Aquesta negació a la renúncia, a la irrenunciable necessitat de buscar el que hi ha darrere de cada informació, ens ha dut, deu anys després, a què el 2005 es converteixi en el millor any de la història d'aquest diari, tant per exemplars venuts, com per beneficis.

No ha estat fàcil, dir el contrari seria enganyós. La competència a Catalunya és molt forta. El quart i cinquè diari a nivell estatal concentren la seva venda en el lector català. A més a més, la premsa comarcal, genuïna de Catalunya, té una qualitat molt per sobre dels anomenats diaris de províncies. Davant d'aquest panorama, Catalunya mai ha estat procliu als mal anomenats diaris de Madrid. I aquí faig un incís. Qualificar a EL MUNDO de CATALUNYA només com un diari de Madrid és un error. Primer, perquè l'empresa que l'edita és Impressions de Catalunya. Des de l'inici es van buscar accionistes catalans per tirar endavant el projecte, com s'ha fet amb altres capçaleres que EL MUNDO té arreu de l'Estat. Per això, els impostos es paguen a Catalunya i el consell d'administració té la seva seu a Barcelona. Segon, perquè ac-

cepta sense problemes que els seus articulistes d'opinió escriguin en la llengua que prefereixin: castellà o català. Cosa que no es dona en tots els diaris barcelonins. Tercer i últim, perquè ha considerat la cultura i la societat catalana una prioritat indiscutible, convertint-se en un potent altaveu d'aquesta cultura, gràcies a la seva sensibilitat, en l'edició nacional.

Però existeixen més raons. Apostar per la informació diferenciada i el periodisme d'investigació. Per al sector periodístic, aquestes apostes sonen a tòpiques. I és cert. Només en el dia a dia un s'adona de si, efectivament, el diari se significa en aquestes dues idees o no. Per això, informem i analitzem la situació, mètode que s'utilitza en tots els grans diaris europeus i nord-americans.

El nostre compromís amb la societat és total i sincer. No sempre expliquem el que a la majoria els agradaria sentir. Però tampoc les opinions del nostre diari són monolítiques. Els més de 30 articulistes que formen el nostre equip d'opinió ofereixen un gran ventall d'interpretacions.

I aquest grau de compromís és cada cop més gran. Per això EL MUNDO de CATALUNYA és un diari més amb el qual la societat catalana conta a l'hora de recolzar-se en els grans esdeveniments com demostren les col·laboracions amb l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya, la Fira de Barcelona, l'Auditori o el Liceu, entre d'altres.

No és qüestió de posar-se medalles. Però ens sentim orgullosos d'això. Com quan l'any 2003 es va apostar per realitzar una col·lecció de les gran obres de la literatura catalana. Un treball tant ambiciós no es portava a terme des de començaments dels 80.

Catalunya s'enfronta a un dels seus reptes més importants en la seva història. Aquí estem per explicar-ho des d'un punt de vista diferent, amb respecte, però diferent. Un signe de pluralitat en una societat acusada de ser un aclaparador i silencios oasi.

Van ésser 50 títols, prologats per 50 escriptors vius. Una ambiciosa obra que queda en la història d'EL MUNDO de CATALUNYA i que avui, celebrant el seu desè aniversari, és bo recordar.

I el projecte va a més. Catalunya s'enfronta a un dels seus reptes més importants en la seva història. Aquí estem per explicar-ho des d'un punt de vista diferent, amb respecte, però diferent. Un signe de pluralitat en una societat acusada de ser un aclaparador i silencios oasi.

Àlex Salmon
és director
d'El Mundo Catalunya